

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. A. Svensson har Ordet for en kort Bemærkning.

A. Svensson: Den højtærede Minister udtalte, at han var af den Anskuelse, at vi ikke kunde være gaaet i Gang med en særlig sønderjysk Sanering, saa længe dette Problem stod paa for Landet som Helhed. Det kunde man meget vel. Jeg er af den Anskuelse, at det vilde have betydet overordentlig meget for en roligere Udvikling i Grænselandet, hvis det var sket.

Jeg takker Ministeren for det Tilsagn, der blev givet om, at Sagen vil blive indgaaende overvejet i de kommende to Aar, og jeg haaber, at vi, naar den tages op igen, kan naa et virkeligt tilfredsstillende Resultat, ikke alene for Befolkningen i de sønderjyske Landsdele, men ogsaa set fra et større Synspunkt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 3929) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Beværtning og Gastgiveri samt om Handel med stærke Drikke.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2533; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 913).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hans Rasmussen): Jeg har den Glæde i dette Øjeblik at repræsentere et Udvalg, der er blevet enigt om at fremme den Sag, som Udvalget var nedsat til at behandle. Det forholder sig vist ikke saaledes, at alle inden for Udvalget just har været enige om alle de Ting, som omhandles i Lovforslaget, men man er samledes om at føre Lovforslaget igennem med en Række Ændringer, hvoraf ingen i væsentlig Grad griber ind i nogen af Lovforslagets Principper.

Den Betænkning, som et og andet Medlem her i Tinget maaske har haft Tid til at kigge lidt paa, viser, hvorledes Landet ligger, viser, at der er Enighed, saaledes som jeg har anført. Jeg finder det ikke nødvendigt at gennemgaa alle de stillede Ændringsforslag, men skal fremdrage dem, jeg synes har den største Betydning og kræver den største Interesse, og knytte enkelte Bemærkninger dertil.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 2 har ligesom Ændringsforslagene Nr. 24 og 25 til § 40 Forbindelse med den nye Lovgivning, der søges gennemført af Justitsministeren med Henblik paa Fortabelse af de borgerlige Rettigheder. Jeg henviser til de Bemærkninger, der er anført ved Siden af Ændringsforslag Nr. 1.

Om Ændringsforslagene Nr. 2, 3 og 4 til § 9 skal jeg blot sige, at de er stillet for at tilkendegive, at man ønsker at skærpe Lovforslagets Bestemmelser paa det paa-gældende Omraade, og det gælder i øvrigt enkelte andre Ændringer; der er anført i Betænkningen, at de er Udtryk for den Opfattelse, at Udvalget ønsker lidt fastere Forhold og ønsker, at Lovens Bestemmelser skal være nok saa skarpe, som de oprindeligt var udformet. Der er Ændringer vedrørende Spørgsmaalet, hvor meget der kan faas paa en Restauration, hvor meget Tobak man kan købe o. s. v. — jeg finder ingen Anledning til at gaa nærmere ind paa dette; der er givet Besked i de Bemærkninger, som knytter sig til Ændringsforslagene i saa Henseende.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 7 til § 12 ønsker jeg ikke at give det Udseende af, at der er opnaaet noget stort. Det er fremkaldt, fordi Repræsentanter for de købstadmæssigt bebyggede Dele af nogle vestjyske Kommuner, Repræsentanter for Grindsted, Ikast, Skjern og maaske flere Steder, mødte op hos Udvalget og paa meget veltalende Vis tolkede disse købstadmæssigt bebyggede Steders Interesser, det vil dog sige — det ønsker jeg at gøre opmærksom paa —, de udgav sig ikke for at repræsentere andet end sig selv, og det bevirker jo, at man ikke tog alt for tungt paa de Henstillinger, der kom derovrefra. De kaldte sig Erhvervsrepræsentanter, og jeg benægter naturligvis ikke, at de kan repræsentere Erhverv, men de fortalte intet i saa Henseende og havde intet at henvise til, og vi var derfor nødt til at gaa ud fra, at de i det væsentligste kun repræsenterede sig selv, og dette maa naturligvis tages med i Bedømmelsen af de Ønsker, som fremsattes.